Olimpicii în vizită la redacție

GHEORGHE CHIVĂR ÎȘI SOLICITĂ ANTRENORUL

Gheorghe Chivăr (în stînga) la redacția „Sportul": „Nu mai am o lovitură decisivă!"
Foto: V. BAGEAC

Cu obrajii îmbujorați, peste pielea arămie, întinsă ca o catifea, cu figura unui actor de cinema, departe, departe de imaginea pe care ne-o formăm îndeobște despre fizionomia unui boxer, opusul hidosului luptător cu ceste din antichitate, antiteza tumefiatului pugilist profesionist al zilelor noastre — **Gheorghe Chivăr,** tînărul care întrunește toate aceste calități și opoziții, ne-a vizitat la redacție înaintea plecării în turneul din Africa de Nord.

Trefilatorul de 22 de ani de la Industria sîrmei din Cîmpia Turzii, candidat olimpic în lotul de box, campion al țării la categoria mijlocie, se dovedește a fi un tînăr cu picioarele pe pămînt, inteligent, lucid, de loc îmbătat de himera trecătoarei glorii sportive.

Două probleme îl frămîntă în această clipă. În primul rînd, adresa unei școli de maiștri, unde să-și desăvîrșească studiile, cu matură îngrijorare pentru viitor și nu din frivola dorință de a nu rămîne inferior studenței în biologie pe care o curtează. În al doilea rînd, Gheorghe Chivăr e măcinat de întrebări referitoare la tehnica boxului.

A învățat mînuirea mănușilor de opt uncii pe malurile Arieșului. Acolo și-a confecționat „lovituri de bază", cum le numește el, execuții tehnice capabile să-i dea încredere în propriile forțe și să-i asigure succesul.

Cu directa de stînga trimisă puternic, mai apoi cu directa de dreapta dublată de upercut de stînga la ficat, Chivăr a obținut victorii fulgerătoare pe care le pomenește și azi cu mîndrie. Din acești pumni au plecat la podea Olteanu, Manole și alții.

Venit la București, Chivăr se pierde în marea masă a candidaților olimpici. El urmează antrenamente-școală, învață toate loviturile din abecedarul pugilistic, le execută cu corectitudine, dar începe să uite „loviturile de bază", cele decisive. O mărturisește cu sincer regret. Nu fără a adăuga o propunere: **„Îi respect pe antrenorii mei bucureșteni, de la club și din lot. Dar SIMT NEVOIA UNUI ANTRENOR CARE SĂ SE OCUPE ÎN MOD SPECIAL DE MINE, așa cum făcea Francisc Ambruș la Cîmpia Turzii.**

Nu-mi doresc nimic mai mult decît să-l pot avea din nou lîngă mine, aici, acasă sau în vacanța de pe malul mării. ATUNCI ABIA SĂ VEDEM CINE-MI VA MAI REZISTA, ORIUNDE, INCLUSIV LA MEXICO!".

La încheierea vizitei sale în redacție, lui Gheorghe Chivăr i-a fost oferită paftaua-suvenir „Sportul", acordată tuturor boxerilor care au deținut centura „Sportul" și au pierdut-o în ring. **(vib.).**

CU PRILEJUL UNUI CONCURS de atletism desfășurat la Mainz (R. F. a Germaniei), sportiva maghiară Angela Nemeth a stabilit cea mai bună performanță mondială a sezonului în proba de aruncare a suliței cu 60,20 m. Rezultatul Angelei Nemeth întrece cu 2 m performanța realizată cu numai 24 de ore anterior de austriaca Eva Janko

★

ÎNTÎLNIREA INTERNAȚIONALĂ de atletism dintre selecționatele masculine și feminine ale R. D. Germane și Bulgariei, desfășurată la Berlin, s-a încheiat cu victoria gazdelor: la masculin cu 157,5—76,5 puncte, iar la feminin cu 88—40 puncte.

În ziua a doua a întrecerilor au fost înregistrate două performanțe remarcabile. În proba de triplu salt, Klaus Neumann (R. D. Germană) a stabilit un nou record al țării sale cu 16,69 m, iar în proba de săritură în înălțime femei, Rita Schmidt a obținut performanța de 1,86 m

★

PRIMA ZI A CONCURSULUI internațional de atletism de la Los Angeles a fost marcată de cîteva rezultate de valoare. Performerul zilei a fost multiplul campion australian Ron Clarke, care în cursa de 5 000 m a realizat timpul de 13:32,2 (cea mai bună performanță mondială a anului). Proba de triplu salt a fost cîștigată de Art Walker cu rezultatul de 16,44 m, iar cea de aruncare a greutății a revenit lui Randy Matson cu 21,05 m. În proba de 100 m, trei sprinteri: Jim Hines, Ray Smith și John Carlos, au fost creditați cu același timp: 10,3.

Un rezultat bun a fost obținut și în proba de săritură în înălțime, în care Caruthers a realizat 2,16 m.

Alte rezultate: aruncarea discului: Jay Silverster — 60,09 m; aruncarea ciocanului: Harold Connolly — 67,36 m; săritura cu prăjina: Andy Steben — 5,04 m; săritura în lungime: Bob Beamon — 8,11 m.

★

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE SABIE de la Hamburg, la care au participat 63 de sportivi din 8 țări, a fost cîștigat de scrimerul vest-german Walter Koestner, care a totalizat 6 victorii. Pe locurile următoare s-au clasat compatrioții săi K. Allisat — 5 victorii, P. Borucki — 4 victorii.

★

LA CASABLANCA s-a disputat primul meci dintre echipele Marocului și Ghanei, contînd pentru preliminariile turneului olimpic de fotbal. Partida s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0).

Interviu cu Șerban Ciochină și... soția sa

„CANGURII" NU SE GÎNDESC LA MEXIC?

Nimic (dar, poate, nu va fi chiar așa) despre Mexic! Reporterul promite că nu va pune aici obsedanta întrebare, vehiculată cu atîta insistență și — cel mai adesea — lipsită de noimă, în 1964, înaintea Jocurilor Olimpice din capitala niponă: **„Ce medalie veți obține?"**... sau: **„Pe ce loc o să vă clasați?"**

Fruntile rămîn descrețite. Marea continuă să creeze, generoasă, frumuseți picturale. Valurile poartă spre țărm chemări tainice. Prezența „pix"-ului și a blocnotesului este — înțelegeți de ce! — nedorită, acum, în aceste minute ale unei invitații la o discuție despre „canguri"...

— Cît de grea este proba de triplu salt?

— *Mai grea decît se crede. Acum 72 de ani, la prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne, americanul James Connolly a cîștigat titlul suprem cu un rezultat inferior cu 8 cm performanței cu care mi-am făcut eu debutul (13,79 m). De atunci, însă, „canguriî" — cum sîntem deseori numiți noi săritorii de triplu — au obținut performanțe spectaculoase. Un singur exemplu: recordul olimpic de la Tokio al polonezului Josef Schmidt (16,85 m). Și, cursa „canguriîor" continuă...*

. . . . . .

Cîteva ore înainte, la o plăcută întîlnire cu Ionescu-Crum, fostul campion de triplu salt și multă vreme fundașul „Venusului"... TRIPLU SALT? — TREI PAȘI SPRE GLORIE SAU SPRE ANONIMAT! E, DESIGUR, PROBA TALENTULUI, A APTITUDINILOR, DAR ÎNAINTE DE TOATE A PASIUNII ȘI A UNEI MARI CAPACITĂȚI DE EFORT.

. . . . . .

Știați că prima „bătaie" înseamnă egalitate cu o forță de peste 500 kg? De aceea, pasul I este cel mai greu (medic A. Lăzăroiu).

. . . . . .

Șerban Ciochină a studiat, cu pasiune, „rezistența materialelor" (profundă prețuire și simpatie lectorului universitar **Sergiu Dragomir**) și cu toate că, desigur, e vorba de altceva, aplică în pregătirea sa sportivă ideea solicitărilor maxime. Mai ales, din cauza faptului că nu este nici un talent deosebit, nici excepțional dotat fizic pentru această probă (părerea antrenorului **Elias Baruch**).

— Ce ați dat atletismului și ce ați primit din partea acestuia? Cine a rămas dator?

— *Prefer să nu răspund categoric. Am avut multe satisfacții dar și insatisfacții. Ce am dat eu atletismului? Nu știu! Foarte mult, sau foarte puțin! Alții ar putea să cîntărească mai exact.*

★

Pe terasa elegantului hotel „Aurora" din Mamaia, soția lui Șerban, inginera Rodica Ciochină, ne ține o plăcută și discretă tovărășie. Tact — în orice caz desăvîrșit — feminin sau glacial calcul ingineresc? O rugăm să ne spună ce gîndește ca soție a unui campion.

— *Admir oamenii care își făuresc o pasiune și-i rămîn fideli vreme îndelungată. Șerban iubește atletismul cu forță și duioșie. L-am văzut deseori în culmea fericirii, deseori amărît sau amăgit, dar niciodată descumpănit, în pragul unei hotărîri de abandon.*

— Ce face Șerban, cînd nu este pe stadion, cînd —să spunem — nu mai e campionul sau recordmanul de triplu salt?

— *Desigur, multe lucruri. Calcule matematice, teatru, muzică... Dar, întotdeauna cînd îi rămîne timp — și pentru atletism rămîne destul în fiecare zi — îmi vorbește despre* Schmidt, Stoikowski, Ovanesian, *despre toată această temerară (dar, după mine încă destul de anonimă) lume a „canguriîor".*

. . . . . .

Unilateralitate a preocupărilor sportive? Nu. Îi place fotbalul (mărturisită simpatie pentru Politehnica Timișoara). Joacă și baschet (nici acum n-a uitat înfrîngerea severă a echipei de „săritori" din meciul susținut cu cîțiva ani în urmă în compania lotului național... feminin!).

Atletismul e, însă, altceva — mai ales triplu saltul!

. . . . . .

— Vreți să împărtășiți cîteva din bucuriile și necazurile vieții de sportiv?

— *În ordine inversă, însă. Am început anul marilor mele speranțe cu un accident neplăcut (februarie). Trebuia să continui însă, pregătirea. Mai mult, am trecut la dublarea volumului de lucru. Cum spun copiii, nu prea am fost cuminte și cred că medicii aveau dreptate să se supere. Traumatismul la călcîiul piciorului de bătaie s-a reactivat la Madrid — îndeosebi — și la Sofia. Dar, tot aici au început... bucuriile. În primul concurs am sărit doar cu un centimetru mai puțin (o singură săritură) ca la europenele de la Dortmund, iar la al doilea am cîștigat proba cu o performanță bine cotată.*

Neastîmpăr de „cangur".

★

— Și acum?

— *Cîteva concursuri în R.F. a Germaniei, Franța etc. și, bineînțeles, pregătiri*

★

Se știe prea puțin despre unele recorduri. Cele ale lui Șerban Ciochină sînt următoarele: 1,80 m la înălțime (fără să fie forțată performanța maximă), 10,8 s pe 100 m, 7,46 m la lungime, 9,86 m la triplu salt fără elan. Rezultatele cîntăresc greu în palmaresul „cangurilor"...

★

— Este, cum se spune uneori, proba de tripu salt o întrecere care se desfășoară sub semnul incertitudinii?

- **Triplul salt este proba** certitudinii **(antrenor Elias Baruch).**
- **Triplul salt este proba** incertitudinii **(Șerban Ciochină).**
- **Triplul salt este proba care stabilește, verdict nu întotdeauna... sportiv, gloria sau ignorarea unui atlet (soția lui Șerban Ciochină).**

★

— Ce vă doriți cel mai mult? Bineînțeles, așa cum am promis, fără referiri la J.O. din Mexic.

Povestește Șerban Ciochină...

— *Am fost, nu de mult, invitat de campionul Spaniei la triplu salt, să vizităm împreună frumoasele împrejurimi ale Madridului. Nu știu de ce, dar m-au impresionat întîlnirile prietenului meu cu mulți locuitori, cu personalul stațiilor de benzină, cu chelnerii și vînzătorii din magazine și, mai cu seamă, cu sute de copii care — la fel ca toți ceilalți — îl salutau cu exuberanță pe campionul Spaniei la triplu salt. Sigur, aceasta reflectă, înainte de toate, larga popularitate a lui „don Arreta", dar ceva din manifesta simpatie, dragoste chiar, se adresează atletismului, „cangurilor" care zboară peste 16 metri. Este ceea ce aș dori să se petreacă, într-o zi, și la noi, pe străzile Bucureștiului sau în alt oraș al țării. Sau, cel puțin să nu mai fim întrebați de fiecare dată la Centrul de medicină sportivă:* „Tovarășe, dumneata ce ramură de sport practici?"

Dan GÂRLEȘTEANU

● Născut în București, la 30.XI.1939. Profesia: inginer. Căsătorit. Înălțime — 1,78 m; greutate — 70 kg.

● A început să practice sportul în 1956 (abia cînd era student); performanța cea mai bună a anului de debut: 13,79 m. În continuare, cele mai valoroase rezultate: 14,31 m (1957), 14,71 m (1958), 14,79 m (1959 — primul an de senioral), 15,31 m (1960), 15,48 m (1961 — cînd termină facultatea de construcții și începe să se pregătească sub îndrumarea antrenorului Elias Baruch), 15,85 m (1962).

● În 1963, stabilește primul record național: 16,13 m și apoi 16,16 m. Evoluția următoarelor recorduri: 16,20 m și 16,28 m (1964); 16,42 m, 16,13 m și 16,46 m (1966); 16,59 m (1967).

● Titluri și alte performanțe deosebite: campion național în 1963, 1964, 1965, 1966, 1967; campion și recordman european de sală (1966), finalist — locul V — la J.O. de la Tokio, campion balcanic (1964, 1966, 1967).

● Component al lotului olimpic, în 1968, a realizat recent, la Sofia, cea de a II-a performanță mondială a anului, (devenită între timp a IV-a), luînd astfel o importantă opțiune pentru apropiatele J.O. din Mexic.

„Internaționalele" de tir de la Tunari — cea mai importantă competiție preolimpică

Valoarea și numărul trăgătorilor ca și rezultatele obținute, au dat un deosebit prestigiu internaționalelor de tir ale României. De altfel, competiția de pe poligonul Tunari a însemnat poate cea mai importantă ocazie de verificare a sportivilor înaintea J.O. Asemenea păreri au fost exprimate de mulți dintre oaspeții noștri. Iată cîteva dintre cele consemnate.

OTTO HORBER (Elveția) — vicepreședintele comitetului tehnic al U.I.T.: *„Rezultate de valoare înaltă, iată caracteristica întrecerilor la care am avut plăcerea să asist. Cu primele două performanțe înregistrate la armă liberă calibru redus 60 f. sau la pistol liber se poate concura pentru medalii în Mexic. Ca să nu mai vorbesc de rezultatele de la pistol viteză. Cred că a fost cel mai important concurs de pe continent și — totodată — un prilej extrem de nimerit de verificare pentru J.O. Trăgătorii români contează printre cei mai buni din lume. Cînd fac această afirmație, mă gîndesc la pistol viteză, la probele de pușcă (calibru redus), skeet și talere. Eu le văd șanse în Mexic la pistol viteză și la armă liberă calibru redus. Totul însă va fi în funcție de forma din ziua concursului".*

General de corp de armată (în retragere) GIOVANNI GATTA — președintele Uniunii italiene de tir: *„Aceste întîlniri organizate de federația română nu numai pentru trăgătorii dv., ci și pentru alți țintași, au fost foarte interesante pentru toți: conducători și sportivi. Data competiției a fost bine aleasă, ea desfășurîndu-se pe o temperatură ideală și la patru luni distanță de J.O. Aceasta a contribuit ca mulți concurenți să-și amelioreze rezultatele. Cred că sînt în asentimentul tuturor participanților ca să mulțumesc gazdelor pentru organizarea competiției, pentru primirea care ni s-a făcut. Rezultatele, în general, sînt foarte bune, iar în particular, cele ale trăgătorilor români au o valoare ridicată. Aceasta va permite — probabil — o participare mai largă a țintașilor dv. în Mexic și, bineînțeles, speranțe mai multe. În privința trăgătorilor italieni, ei nu au putut să facă*

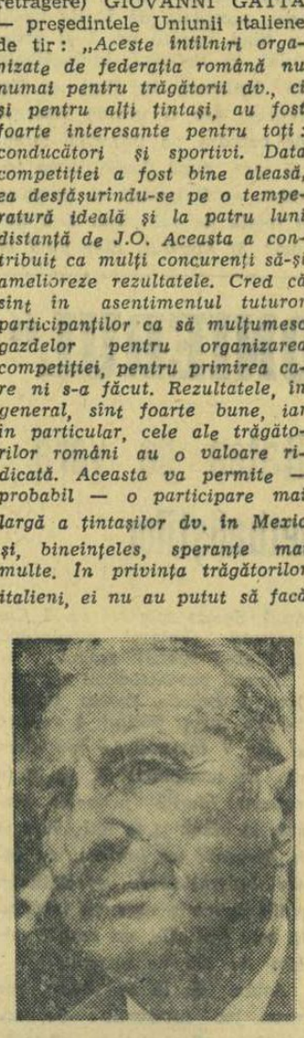

dovada întregii lor capacități. Totuși, Amicosante la pistol viteză și De Chirico la 3X40 focuri ne dau încredere".

MARIO RODRIGUEZ ESCALONA — președintele federației de tir din Cuba: *„Mi se pare că a fost una dintre competiții cu cea mai bună participare. După valoarea rezultatelor, ne putem da seama de eforturile sportivilor aflați în pregătire pentru J. O. Cifrele de la pistol viteză sînt extraordinare. Numărul mare de trăgători cu rezultate foarte bune obținute aici ne fac să întrevedem că la Mexic lupta pentru întîietate va fi deosebit de grea. Ceea ce presupune că trăgătorii vor continua și de acum înainte antrenamentele, cu aceeași conștiinciozitate. Cred că printre învingătorii de la J.O. vom găsi mulți dintre cei care au fost prezenți aici la Tunari. Pe trăgătorii români i-am cunoscut mai de mult, din luna martie cînd au fost în Cuba. Atunci am cunoscut și modul cum se pregătesc. Aproape toți au șanse să iasă învingători în Mexic, au toate condițiile pentru aceasta. În încheiere, aș vrea să remarc comportarea frățească din cadrul acestor întreceri".*

MARTIN LARRANAGA — conducătorul trăgătorilor mexicani: *„Consider că rezultatele sînt foarte bune, cifre ridicate cu care s-ar putea concura cu succes și la campionatele mondiale. Dacă asemenea rezultate se vor repeta și la J.O., sigur, realizatorii lor vor ajunge medaliați olimpici. Dar, se știe cît este de capricios acest sport. Românii s-au dovedit buni la toate armele. Aceasta nu este însă suficient. Surprizele sînt posibile mai ales cînd este vorba de tir. Un exemplu petrecut aici în București. Trăgătorul nostru Vasquez Olegario are la activ cifra de 600 p. la 60 f. culcat armă liberă calibru redus. În schimb, la Tunari el n-a reușit decît 591 p.".*

IURI RADNIKOV (U.R.S.S.)-antrenor: *„După convingerea mea, cu excepția pistolului viteză, rezultatele din Mexic le vor depăși pe cele de la Tunari. Trăgătorii români au fost și rămîn puternici la pistol viteză. La celelalte probe însă ei au adversari numeroși și redutabili".*

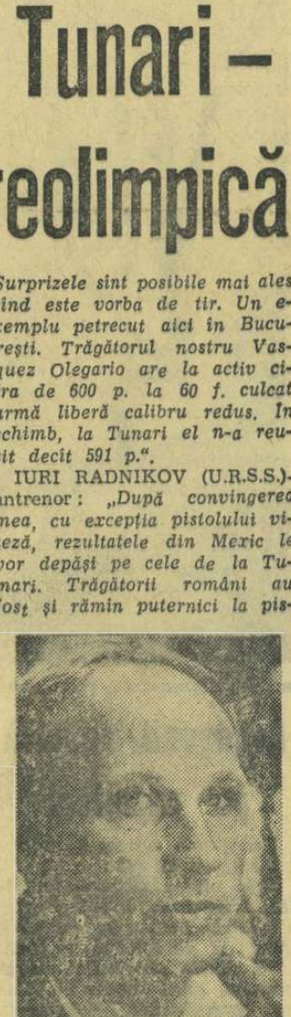

PETRE CIȘMIGIU-antrenor emerit: *„Cu excepția trăgătorilor americani, finlandezi și japonezi, ceilalți țintași de valoare de pe glob și-au dat întîlnire la Tunari. Adică peste 50 la sută dintre medaliații Olimpiadei din toamnă au fost prezenți la București. Unii au avut ca obiectiv calificarea pentru Mexic, alții, cunoașterea și acomodarea cu viitorii adversari de la J.O. Poate că, o serie dintre învingătorii de acum nu vor urca podiumul la J.O. Oricum însă, rezultatele — ca valoare și omogenitate — întrec toate concursurile preolimpice de pînă acum. Așa bunăoară: Zapedzki, Klingner, Sicorschi, Caban. Apreciez ca bune rezultatele țintașilor români la toate probele. De asemenea, menționez ca satisfăcătoare comportarea lui Giușcă și Bratu la pistol liber. În general, există perspective pentru J.O. unde, cum este normal, vom avea de înfruntat adversari de valoare mondială".*

C. COMARNISCHI

FIȘIER OLIMPIC

CELE MAI BUNE PERFORMANȚE MONDIALE LA:

80 m. GARDURI

10,5 Pamela Kilborn (Australia).
10,6 Maureen Caird (Australia).
10,7 Denise Pease (Australia).
10,7 Karin Balzer (R.D.G.).
10,7 VALERIA BUFANU (ROMÂNIA).
10,7 Snejana Iurukova (Bulgaria).
10,7 Tereza Nowak (Polonia).
10,8 Lorraine Staples (Australia).
10,8 Lesley Thompson (Australia).

DISC FEMEI

61,64 m Christine Spielberg (R.D.G.).
61,03 m Liesl Westermann (R.F.G.).
58,02 m Jolan Kleiberne (Ungaria).
57,68 m Judit Stugner (Ungaria).
57,34 m LIA MANOLIU (ROMÂNIA).
56,04 m Karin Illgen (R.D.G.)
55,78 m Gabriele Trepscheck (R.D.G.).
54,83 m Brigitte Berendonck (R.F.G.).
54,65 m OLIMPIA CATARAMĂ (ROMÂNIA).
54,58 m Ludmila Hmelevskaia (U.R.S.S.).

TRIPLUSALT

16,76 m Pertti Pousi (Finlanda).
16,69 m Klaus Neumann (R.D.G.).
16,44 m Art Walker (S.U.A.).
16,42 m ȘERBAN CIOCHINĂ (ROMÂNIA).
16,35 m Mike McGrath (Australia).
16,29 m Gayle Hopkins (S.U.A.).
16,27 m Jozef Schmidt (Polonia).
16,26 m Giuseppe Gentile (Italia).
16,26 m Dragan Ivanov (Ungaria).
16,23 m Siegfried Dähne (R.D.G.).
16,18 m Graham Boase (Australia).

Fotografii de A. NEAGU și ST. CIOTLOȘ